

Lovforslagets Indhold (se Tillæg C., Sp. 1099) og dets Overgang til tredje Behandling

vedtoges uden Afstemning.

Derpaa foretoges:

Første Behandling af Forslag til Lov angaaende Opførelse af en Straffeanstalt ved Nyborg m. m.

(Lovforslaget findes i Tillæg C.)

Lovforslaget sattes til Forhandling.

Justitsministeren (Bülow): Det Forslag, der nu er paa det høje Tings Dagsorden, gaar ud paa, at Justitsministeren bemyndiges til for Statskassens Regning paa en Grund ved Nyborg Købstad at opføre en Straffeanstalt, indrettet til Afsoning af Strafarbejde, og at der til Udgifter i Anledning deraf kan anvendes et Beløb af 1,200,000 Kr. I § 2 gives der derhos en Bemyndigelse til ved Kølseng Mergelleje at lade foretage saadanne Byggearbejder, som ere nødvendige for, at 30 fra Horsens Straffeanstalt udsendte Fanger kunne arbejde i det nævnte Mergelleje hele Aaret; til dette foreslaas anvendt 7,000 Kr.

Som jeg sagde ved Forelæggelsen af Forslaget i Folketinget, var det med et tungt Hjerte, at jeg skred til at fremkomme med et saadant Forslag, der medfører saa betydelige Udgifter for Statskassen. Jeg sagde dette baade i Almindelighed paa Grund af den store Bekostning, der kommer paa et meget ubejligt Tidspunkt, og fordi Pengene skulle anvendes til saa trist en Foranstaltning som at opføre et Fængsel. Naar jeg alligevel har gjort det, er det, fordi den haarde Nødvendighed tvang mig dertil. Jeg kan sige, at jeg har bestræbt mig for at prøve alle de Udveje, der var for at undgaa paa nærværende Tidspunkt at skride til Opførelsen af et nyt Fængsel. Jeg havde haabet, at det vilde være muligt at finde noget, der for en rimelig Pris kunde laves om eller midlertidig bruges, saaledes at man ikke i Øjeblikket behøvede at anvende saa mange Penge til Opførelse af et Fængsel. Tidspunktet er ogsaa uheldigt af den Grund, at vi staa overfor en Revision af Straffelovgivningen. Alligevel har jeg maattet forelægge Forslaget, fordi der

ingen Vej var udenom. Allerede for mange Aar siden burde der vist have været opført en ny Straffeanstalt. I 1899 tog Folketinget den Beslutning, at Christianshavns Straffeanstalt burde nedlægges, og at der burde opføres en ny til Erstatning derfor. Selvfølgelig vil man ikke gøre det nu paa indeværende Tidspunkt, men det er dog et Indicum for, at man den Gang havde Øjet aabent for, at der burde bygges en Straffeanstalt. Naar man nu skrider til det, er det, fordi Fængselsnøden er bleven saa stor, at det er umuligt for Staten at tage alle de Fanger, der ere idømte Forbedrings- og Tugthusarbejde, og hensætte dem til Afsoning af den Straf, de ere idømte ifølge Loven. Ærede Medlemmer ville se af Lovforslagets Motiver og den Betænkning, som der i disse henvises til, hvor mange Fanger af dem, der sidde i Arresthusene her i København og ligeledes i Provinsernes Arresthuse, Staten ikke kan modtage i Forbedringshuset. De ville ligeledes se deraf, at Forbedringshusstraf slet ikke udsones paa den Maade, som den skal ifølge Loven og Anordningerne, idet mange Fanger skulde udstaa den i Cellefængsel, men man maa lade dem afsone den ved Fællesarbejde i Stedet. Endvidere vil man se, at man maa fradrage i den idømte Straffetid den Tid, der hengaar mellem, at de paagældende ere blevne idømte deres Dom, og indtil de kunne optages i Forbedringshuset eller Tugthuset. Straffen faar derved ikke det Formaal, den skal have. Der ligger mere end Ord i dette, at Straffen skal være Forbedringshusarbejde, idet det netop er Forbedringshusets Hensigt virkelig at paavirke Forbryderne og søge at gøre dem til samfundsgavnlig Mennesker. Lad være, at det kun lykkes sjældent, Formaalet er der alligevel og skal søges opnaaet. Men naar en Fange er dømt til at sidde 8 Maaneder eller et Aar i Forbedringshuset, og han bliver siddende i Arresten over den halve Straffetid — der har endog været det Tilfælde, at en Fange har siddet saa længe, at han kun havde 33 Dage tilbage, da han kom i Forbedringshuset —, saa er hele Formaalet med Straffen ganske illusorisk. Dette, at der er Mangel paa Plads i Straffeanstalterne, virker igen tilbage paa de kortere Fængselsstraffe. Naar Staten maa lægge Beslag paa de stedlige Arresthuse og ikke kan aftage de til Forbedringshus- og Tugthusarbejde hændte Personer, saa blive de altsaa siddende i Arresthuset, og derved overfyldes disse. Der har været Tidspunkter i Vin-